

ПЕНКАТА И ДЕНКАТА.

I.

Пенката тупна три пѣти съ кракъ и три пѣти каза:
— Тамъ сж шърковетѣ!

И Денката тупна три пѣти съ кракъ и три пѣти рече:
— Не сж тамъ!

Префирнята имъ бѣше отъвчера. Пенката се заядеше:
— Видѣхъ имъ клюноветѣ въ гнѣздото. И двата
единъ до другъ. Червени и дълги, колкото ржката ми.
Ако искашъ — да идемъ. Още сж тамъ!

Денката отговаряше:

— Пъкъ азъ ги видѣхъ, когато заминавахъ. И-и-и,
отъ кога още заминахъ... Ще се върнатъ чакъ на про-
лѣтъ. Сега не сж тамъ!

— Тѣзи шъркове сж други, — каза Пенката. — Ту-
кашнитѣ не ходятъ нийде. Остарѣли сж и не могатъ да
хвърчатъ на далечъ. По цѣлъ день сж въ гнѣздото си.

— Да сж тамъ, ще се познае, — отвърна Денката.
— Цѣло лѣто сж тракали съ клюноветѣ си. Като се раз-
клопатъ: така-така-така-така-тррр! А сега защо не тракатъ?

— Тракатъ!

— Не тракатъ!